

**Zápisnica z 43. zasadnutia Súdnej rady Slovenskej republiky
zo 4. mája 2010**

Prítomní:

- 1) JUDr. Štefan Harabin
- 2) JUDr. Jana Bajánková
- 3) Doc. Mária Bujňáková
- 4) JUDr. Igor Burger
- 5) JUDr. Ján Burik
- 6) JUDr. Viliam Dohňanský
- 7) JUDr. Ida Hanzelová
- 8) JUDr. Daniel Hudák
- 9) JUDr. Peter Hulla
- 10) JUDr. Jozef Janík - ospravedlnený
- 11) JUDr. Helena Kožíková
- 12) JUDr. Anna Marková
- 13) JUDr. Richard Molnár
- 14) JUDr. Bohumil Novák
- 15) JUDr. Juraj Sopoliga
- 16) JUDr. Gabriela Šimonová - ospravedlnená
- 17) JUDr. Daniela Švecová
- 18) JUDr. Mária Usačevová

- 19) Ing. Anna Žatková – vedúca Kancelárie Súdnej rady SR

Rokovanie Súdnej rady Slovenskej republiky viedol predseda Súdnej rady Slovenskej republiky. Po otvorení 43. zasadnutia Súdnej rady Slovenskej republiky (ďalej len "súdna rada") konštatoval, že súdna rada je uznášaniaschopná.

Členom súdnej rady bol v písomnej podobe predložený návrh programu zasadnutia. Po diskusii bol schválený nasledovný **program zasadnutia**:

1. Stretnutie Bjørna Solbakkena, prezidenta Európskej asociácie sudcov a Güntera Woratscha, honorárneho prezidenta Medzinárodnej asociácie sudcov, s členmi Súdnej rady Slovenskej republiky
2. Vyhodnotenie „Správa o výsledkoch revízie Okresného súdu Spišská Nová Ves“ (1 Ksr 58/2010)
3. Návrh predsedu Krajského súdu v Košiciach na preloženie sudcov na súd vyššieho stupňa (1 Ksr 148/2010)

4. Žiadosť JUDr. Veroniky Poláčkovej o preloženie na výkon funkcie sudcu na Krajský súd v Žiline (1 Ksr 140/2010)
5. Žiadosť Mgr. Anny Vargovej o preloženie na výkon funkcie sudcu na Okresný súd Košice I (1 Ksr 147/2010)
6. Žiadosť predsedníčky Krajského súdu v Bratislave na dočasné pridelenie Mgr. Mariána Degmu, sudcu Okresného súdu Bratislava III, na výkon funkcie sudcu na Krajský súd v Bratislave (1 Ksr 154/2010)
7. Návrh predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na dočasné pridelenie JUDr. Ley Márie Stovičkovej, sudkyne Krajského súdu v Trnave, na výkon funkcie sudcu na Najvyšší súd Slovenskej republiky (1 Ksr 160/2010)
8. Návrh predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na dočasné pridelenie JUDr. Ayši Erenovej, sudkyne Krajského súdu v Bratislave, na výkon funkcie sudcu na Najvyšší súd Slovenskej republiky (1 Ksr 162/2010)
9. Žiadosť predsedu Krajského súdu v Prešove na vymenovanie člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie troch voľných štátnozamestnaneckých miest vo funkcii odborný radca – justičný čakatel' (1 Ksr 143/2010)
10. Žiadosť predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na vymenovanie člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie jedného voľného miesta sudcu trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (1 Ksr 135/2010)
11. Žiadosť predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na vymenovanie člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie dvoch funkčných miest predsedov senátov správneho kolégia (1 Ksr 132/2010)
12. Žiadosť predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na vymenovanie člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie jedného voľného miesta predsedu senátu občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (1 Ksr 163/2010)
13. Žiadosť predsedníčky Krajského súdu v Trnave na vymenovanie člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie jedného voľného miesta sudcu pre Krajský súd v Trnave (1 Ksr 151/2010)
14. Žiadosť predsedníčky Krajského súdu v Trnave na vymenovanie člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie jedného voľného miesta sudcu pre Okresný súd Skalica (1 Ksr 155/2010)
15. Žiadosť predsedníčky Krajského súdu v Trnave na vymenovanie člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie jedného voľného miesta sudcu pre Okresný súd Piešťany (1 Ksr 156/2010)
16. Žiadosť predsedu Krajského súdu v Žiline na vymenovanie člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie jedného voľného miesta sudcu pre Okresný súd Námestovo (1 Ksr 150/2010)

17. Žiadosť predsedníčky Krajského súdu v Bratislave na vymenovanie člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie jedného voľného miesta sudcu Okresného súdu Bratislava III a obsadenie dvoch voľných miest sudcov Okresného súdu Pezinok (1 Ksr 149/2010)
18. Žiadosť predsedníčky Krajského súdu v Bratislave na vymenovanie člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie jedného voľného miesta sudcu pre správne kolégium a dvoch voľných miest sudcov pre občianskoprávne kolégium Krajského súdu v Bratislave (1 Ksr 153/2010)
19. Žiadosť predsedníčky Krajského súdu v Bratislave o vymenovanie člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie dvoch voľných štátnozamestnaneckých miest justičných čakateľov pre Krajský súd v Bratislave (1 Ksr 159/2010)
20. Žiadosť predsedu Krajského súdu v Trenčíne na vymenovanie člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie jedného voľného miesta sudcu občianskoprávneho kolégia na Krajskom súde v Trenčíne (1 Ksr 144/2010)
21. Žiadosť predsedníčky Krajského súdu v Nitre na vymenovanie člena výberovej komisie na obsadenie dvoch voľných miest sudcu pre Okresný súd Komárno (1 Ksr 165/2010)
22. Žiadosť podpredsedníčky vlády a ministerky spravodlivosti o predloženie návrhov na ad hoc sudcov Slovenskej republiky do Európskeho súdu pre ľudské práva (1 Ksr 109/2010)
23. Návrh predsedu Krajského súdu Prešov na harmonogram vnútorných revízií a zameranie mimoriadnych revízií na súdoch prvého stupňa v obvode Krajského súdu Prešov (1 Ksr 158/2010)
24. Žiadosť predsedníčky sudcovskej rady Krajského súdu v Bratislave o výklad ustanovení (1 Ksr 138/2010)
25. Žiadosť predsedníčky správneho kolégia Krajského súdu v Bratislave na vyjadrenie sa k listinám doručeným do súdneho spisu (1 Ksr 106/2010)
26. Vyjadrenie JUDr. Marty Laukovej na zastavenie príplatku k nemocenským dávkam (1 Ksr 122/2010)

Rôzne:

27. Stanovisko komisie k podnetu Mgr. Ladislava Smolena
28. Návrh novely zákona č. 185/2002
29. Návrh na odvolanie JUDr. Štefana Mart'áka z funkcie sudcu (1 Ksr 164/2010)
30. Podnet p. Mikuláša Bural'a - vyjadrenie k uzneseniu Okresného súdu Prešov s návrhom na prijatie patričného opatrenia na nápravu vecí (Ssr 16/2010)

31. Informácia tajomníka ESLP k sekundmentom sudcov/právnikov z ČŠ RE
32. Informácia o opatreniach prijatých k výsledkom revízie na Okresnom súde vo Zvolene (1 Ksr 448/2009)
33. Prehľad o počte sudcov v Slovenskej republike

Predseda navrhol presunúť bod 2 - Správa o výsledku revízie na Okresnom súde Spišská Nová Ves za bod 33 a prítomní členovia sa pridali.

Hlasovanie:

Za: 15

Proti: 0

Zdržali sa: 0

Neprítomní: 3

Uznesenie č. 822

Súdna rada Slovenskej republiky schvaľuje návrh predsedu Súdnej rady na presunutie bodu 2 - Správa o výsledku revízie na Okresnom súde Spišská Nová Ves za bod 33.

K upravenému programu:

Hlasovanie:

Za: 15

Proti: 0

Zdržali sa: 0

Neprítomní: 3

Uznesenie č. 823

Súdna rada Slovenskej republiky schvaľuje upravený program 43. zasadnutia.

Za overovateľa zápisnice bola navrhnutá JUDr. Helena Kožíková a za zapisovateľku Lucia Hučková.

Hlasovanie o overovateľovi zápisnice JUDr. Helene Kožíkovej

Za: 15

Proti: 0

Zdržali sa: 0

Neprítomní: 3

Uznesenie č. 824

Súdna rada Slovenskej republiky schvaľuje za overovateľa zápisnice JUDr. Helenu Kožíkovú a za zapisovateľku tohto zasadnutia Luciu Hučkovú.

Jednotlivé body programu súdna rada prerokovala s týmito závermi:

1. Stretnutie Bjørna Solbakkena, prezidenta Európskej asociácie sudcov a Güntera Woratscha, honorárneho prezidenta Medzinárodnej asociácie sudcov, s členmi Súdnej rady Slovenskej republiky

Prepis zo zasadnutia Súdnej rady Slovenskej republiky k 1. bodu programu:

P. Predseda : „Vážená vzácna návšteva, vítam Vás na rokovaní Súdnej rady Slovenskej republiky. Skutočne som rád, že mám tú česť privítať našich vzácných hostí z asociácie sudcov : **Bjørna Solbakkena, prezidenta EAJ a čestného prezidenta IAJ – p. Güntera Woratscha**, našich kolegov.

Som veľmi rád, že budeme môcť diskutovať o problémoch súdnictva v rámci EU a na Slovensku.

Na úvod by som si dovoľil ja predstaviť členov Súdnej rady.

Na úvod zopár poznámok k aktuálnemu stavu. To, že Slovenská republika je členom EÚ je pre každého už absolútna notorieta. Slovenská republika v základnom zákone štátu v Ústave má zakotvenú nezávislosť súdnej moci od moci výkonnej a zákonodarnej. Súdnej moci je venovaná VII. hlava Ústavy ide o úpravu, ktorá je štandardná v demokratických európskych štátoch. Ako už pri tých mikrorozhovoroch sme rozprávali rovnaká zákonná úprava či už postavenia Slovenskej republiky vrátane Ústavy bola prijatá predchádzajúcou vládou a podieľali sa na tejto úprave mimo iných. aj sudcovia ako Kandra a Dubovcová a iní, ktorí boli na sťaži u predchádzajúceho ministra p. Lipšica. Táto právna úprava spĺňa všetky medzinárodné štandardy demokratického štátu, ale je možné ju vylepšiť novelizovať dostať ešte do nezávislejšej podoby súdnu moc. Skutočne chcem zvlášť zdôrazniť vzhľadom aj na účel návštevy a nášho pozvania, že zákon o sudcoch a prísediacich aj zásady výberového konania na čakateľov, ich technický spôsob výberu bol prijatý v predchádzajúcom volebnom období. Som presvedčený, a som už o tom aj hovoril, že skutočne môžeme diskutovať o rôznych detailoch vylepšenia existujúcej právnej úpravy tohto legislatívneho stavu, ale rozhodne odmietam ja osobne a nie sú na mieste obvinenia, že sa nedodržia pravidiel, ktoré boli nastavené predchádzajúcou vládou. To je jednoducho bohapustá lož. Ešte sám ako minister spravodlivosti a podpredseda vlády som podpísal ja rozšírenie spolupráce so Združením sudcov Slovenska najväčšou stavovskou organizáciou hneď na úvod môjho pôsobenia v pozícii ministra a boli aj viaceré rokovania. Všetky legislatívne materiály im chodia na pripomienkovanie. Rád konštatujem, že za môjho

pôsobenia ako ministra spravodlivosti došlo k personálnej stabilizácii sudcovského zboru, navýšili sme počet sudcov skoro o 200, čo sa nepodarilo za posledných desať rokov a čo bola hlavná požiadavka Združenia sudcov Slovenska, ktorú som akceptoval pri rokovaníach. Ďalej došlo aj k stabilizácii finančnej, platovej situácie sudcov, dovtedy každý rok bol prijímaný zákon o znižovaní plátov sudcov, tým že sa neuplatňovala valorizácia, čiže došlo k znižovaniu plátov sudcov za posledné 4 roky pred nástupom tejto vlády, ktorej som bol členom. Môžem Vám povedať jednu internú vec, prvé rokovanie o rozpočte vlády bolo výjazdové v Trenčianskych Tepliciach v auguste 2006, kde minister financií predložil návrh rozpočtu tak, že opätovne navrhol znížiť platy sudcov na rok 2007. Vtedy som sa obrátil na premiéra a povedal, že pokiaľ táto vláda chce pokračovať v znižovaní plátov sudcov, podám demisiu. Premiér sa postavil na moju stranu a nasledujúce pracovné rokovanie o rozpočte bolo také, že minister financií upustil od znižovania plátov. Dokonca sa nám potom podarilo vo vláde presadiť aj to, že sa doplatili aj 14 platy za predchádzajúce obdobie. To rokovanie tiež nebolo ľahké ale znovu premiér ma podržal keď som pohrozil žalobami sudcov a že budeme musieť platiť aj trovy. Už sme mali za sebou aj rozhodnutie Ústavného súdu k tejto otázke. Ja už som spomínal disciplinárne stíhanie a nemôžem na to hneď nezareagovať. Ako minister som podal tri disciplinárne návrhy, moji kolegovia v Česku a Poľsku vzhľadom na počet sudcov a obyvateľov, porovnávam sa z Vyšehradom podali o 100 % viac disciplinárnych návrhov. Maďarov neporovnávam, lebo tam minister spravodlivosti nemôže dať návrh na disciplinárne stíhanie. Môj predchodca podal 69 disciplinárnych návrhov a za každým bola tlačová konferencia a na webovej stránke ten je vinný, ten je vinný pri totálnom nerešpektovaní princípu prezumpcie nevinny. Ja som dôsledne rešpektoval prezumpciu nevinny a pokiaľ sa zverejňovali disciplinárne stíhanie, tak práve ich zverejňovali disciplinárne stíhaní sudcovia a to preto, aby za pomoci médií mohli zasahovať do sudcovskej nezávislosti disciplinárnych senátov. Môžeme diskutovať o ktoromkoľvek disciplinárnom senáte, aj keď by bola živá vec, my sa tomu nebránime, ja len vo všeobecnej rovine, pretože chcem rešpektovať prezumpciu nevinny, je to živá vec, ale nemohli sme my a ja po nástupe na Najvyšší súd Slovenskej republiky akceptovať takú situáciu, aby u nás obžalovaný typu Fritsla napr. v Rakúsku, v kauze Okoličány bol prepustený z väzby pre totálnu nezodpovednosť sudcu, čo otriaslo celou verejnosťou, tak som podal disciplinárny návrh a Súdna rada Slovenskej republiky mu zastavila výkon funkcie sudcu. Súdna rada Slovenskej republiky podala napr. už druhý disciplinárny návrh, prvý bol u dr. Tomašovského, ale voči konkrétnemu sudcovi, ktorý podal tri krivé obvinenia. Ide o trestného sudcu, ktorý ako trestný sudca podal 3 krivé obvinenia, ktoré mu polícia odložila a tak sme sa mali ako Súdna rada

pozerat' na tohto sudcu. Disciplinárne konanie u nás je dvojstupňové, každý má právo zvolit' si obhajcu, je prístup verejnosti na toto disciplinárne konanie. Jedna vec ma skutočne veľmi mrzí a je mi toho úprimne ľúto, že napriek tomu, že sme pripravili normu tzv. transformačnú, o prechode personálnych právomocí z ministerstva spravodlivosti na Súdnu radu Slovenskej republiky, s ktorou súhlasili všetky stavovské organizácie, Súdna rada Slovenskej republiky, celá právnická obec, nakoniec bola stiahnutá už z parlamentu práve pre skupinu 21, ktorá začala túto vec politizovať, že by išlo o posilnenie súdnej moci, v ktorej oni momentálne ako 21-notka nemajú zastúpenie. To bol jediný motív. Ja nikomu neberiem právo na názor. V sudcovskom zbore sa ale riešia problémy takým spôsobom, že sa využijú na to inštitúty, ktoré sú etablované, sudcovské rady, súdna rada, stavovské organizácie a takto sa riešia problémy ale neriešia sa problémy tak, aby títo sudcovia dávali interview do najťažšieho bulváru aký existuje možno v strednej Európe a tam prezentovali svoje názory, mám pripravené materiály, toto nie je etické správanie sudcu. A chcem ešte jednu poznámku na záver, na Slovensku je po navýšení vyše 1400 sudcov tzv. petíciu za otvorenú justíciu podpísalo 21 sudcov, čo je 1, 03 %. Neberiem nikomu právo na názor, ale pre mňa veľmi nízku vypovedaciu hodnotu majú sudcovia typu Hrubala, ktorý je v podstate hovorcom tejto skupiny, ktorý pod vplyvom omamných látok riadil motorové vozidlo, nefúkal policajtom, odmietol fúkať a pred celým národom potom ukázal ako si neplniť normálne občianske povinnosti i pod vplyvom omamných látok jazdiť a zachovať si talár, o čom právoplatne rozhodol disciplinárny senát. Pre mňa nie sú dôveryhodní sudcovia v tejto skupine, ktorí sa podieľali na prepustení Okoličányho z väzby, tam sú traja a ďalej sudca, ktorý pol roka nenapísal väzobné rozhodnutie. Celá verejnosť a nie len laická verejnosť, ale aj právnická obec nielen na Slovensku, ale aj v celej Európe volá po zrýchlení súdneho konania, po vymožitelnosti práva, pretože neskorá justícia a nie včasná, nie je žiadna spravodlivosť. Samozrejme, že médiá napr. neuvěřnia to, že za posledné 4 roky, to sú čísla a fakty, sa nám podarilo znížiť počet vecí starších ako tri roky zo 70 000 na 50 000 a trestné konanie sme znížili o polovicu, neviem či je taká krajina v Európe, ktorá by sa týmto mohla chváliť. Samozrejme, že toto všetko sa nerodilo ľahko a medzi opatreniami, ktoré sme prijali za týmto účelom počas predchádzajúcich 4 rokov boli aj opatrenia disciplinárnych stíhaní sudcov lenivcov, ktorým sa nechce robiť a berú plat, a ktorí zjavne rozhodujú svojvoľne. To už bola moja posledná veta.“

P. predseda požiadal členov Súdnej rady pokiaľ by chceli jeho vystúpenie doplniť.

Dal slovo host'om.

P. Bjørn Solbakken, prezident EAJ – „Vážený predseda Najvyššieho súdu a zároveň predseda vázenej Súdnej rady, vážení členovia, vážení kolegovia je pre nás veľkým potešením a cťou, že tu dnes môžeme byť medzi Vami.

Rád by som sa na úvod predstavil, volám sa Bjørn Solbakken a som prezidentom Európskej asociácie sudcov, ktorá je regionálnou podskupinou Medzinárodnej asociácie sudcov. Pôsobil som aj vo funkcii predsedu Nórskej asociácie sudcov a každodenne pôsobím ako predseda Odvolacieho súdu v Bergene v Nórsku.

Takisto som niekoľko rokov pôsobil ako viceminister spravodlivosti v Bergene. Vážený pán predseda Harabin, vážení kolegovia je pre mňa zároveň veľkou cťou, že so mnou prišiel aj pán Günter Woratsch a chcem podčiarknuť skutočnosť, že sme neprišli na Slovensko kvôli tomu, aby sme sa vmiešavali do interných záležitostí nezávislej demokratickej krajiny akou je Slovensko. Toto nie je účelom.

Slovensko je demokratická a nezávislá krajina, ktorá sa riadi vlastným právnym systémom a nie je úlohou žiadnej medzinárodnej organizácie hodnotiť stav na Slovensku. Prišli sme na Slovensko kvôli dvom dôvodom. Prvým je pozvanie pána predsedu Harabina, ktoré si veľmi vážime a ktoré sme prijali, aby sme si mohli vypočuť Vaše názory a zapojiť sa do diskusií.

Druhým dôvodom, a to musím priznať, sú sťažnosti, ktoré sa k nám dostali od skupiny 21 sudcov, ktorí sú zároveň členmi Združenia sudcov Slovenska (ZSS). Je nezvyčajné, aby EAJ reagovala na podnet takej malej skupiny, pretože našou partnerskou organizáciou je vždy národná sudcovská organizácia, vo vašom prípade ZSS, oni sú členmi a zároveň v minulosti pôsobili ako funkcionári. Sťažovali sa na disciplinárne konania a právomoci ministra.

Pán predseda, ako som už povedal, nie sme tu na to, aby sme sa angažovali v konkrétnych prípadoch, prípadne aby sme riešili stret záujmov, alebo spory medzi konkrétnymi sudcami alebo skupinami sudcov. Každá krajina sa riadi vlastnými pravidlami, my sme tu na to, aby sme si vypočuli rôzne názory, získali čo najviac informácií o situácii.

Ešte raz mi dovoľte poďakovať za Vaše pozvanie a rád by som teraz dal slovo čestnému prezidentovi IAJ – p. Woratschovi.“

P. Günter Woratsch – „Pán predseda, vážení členovia, ďakujem za pozvanie, je pre mňa veľkým potešením a cťou, že sa môžem zúčastniť zasadnutia Súdnej rady, doteraz som nikdy takúto možnosť nemal, možno aj preto, že v mojej krajine Súdnu radu nemáme. Je mi veľkým potešením byť medzi Vami aj kvôli tomu, že s niektorými sa poznám už veľa rokov a dokonca sme nadviazali dlhodobé priateľstvo. S niektorými som sa stretol na stretnutiach ZSS a takisto som mal tú česť minulý týždeň, kde mi boli predložené materiály popisujúce

prácu Súdnej rady a preto to, čo povedal predseda Harabin nie je pre mňa nové ani prekvapivé.

Chcem len zopakovať to, čo povedal môj kolega Solbakken. Nie sme tu preto, aby sme vstupovali do konkrétnych prípadov a určite tu nie sme preto, aby sme hájili záujmy lenivých sudcov.

Tiež som bol 15 rokov predsedom najväčšieho trestného súdu v Rakúsku, momentálne som už na dôchodku - ako viete - a určite by som neakceptoval situáciu, že by sudca trestného súdu nevydal rozsudok počas 6 mesiacov. Pred tým, ako by som voči nemu začal disciplinárne konanie, snažil by som sa na neho vyvinúť dostatočný tlak a prinútiť ho, aby rozhodnutie vydal. Ale to je len moja skúsenosť z pozície predsedu súdu.

Som dobre oboznámený so situáciou v slovenskej justícii aj vďaka tomu, že sa tejto problematike venujem už niekoľko rokov, napríklad v rámci prístupových rokovaní Slovenska pri vstupe do EÚ ma Európska komisia poverila, aby som vypracoval hodnotiacu správu o slovenskej justícii.

A musím sa priznať, že v danom období nebola moja správa pozitívna, pretože som zistil veľké nedostatky, pokiaľ ide o súdnictvo a zákonnosť na Slovensku. A takisto musím priznať, že p. Harabin sa podľa mojich informácií, v tejto oblasti výrazne zasadil o zlepšenie tohto stavu. Napríklad počas svojho pôsobenia ako minister spravodlivosti sa zasadil o to, aby mnohé právomoci boli presunuté z rúk ministra spravodlivosti do rúk predsedu Najvyššieho súdu a takisto predsedu Súdnej rady, keďže takto funguje slovenská legislatíva.

Principiálne je to absolútne v súlade so všetkými štandardmi EÚ a takisto so všetkými normami IAJ. Na druhej strane nemôžeme nezmeniť skutočnosť, že pravdepodobne až príliš veľa právomocí bolo v tom čase presunutých do rúk jednej osoby. A takisto je nespochybniteľné, že tento systém umožňuje zneužiť právomoci. A tu by som si rád vypočul Váš názor, mám za to, že možno v niektorých prípadoch členovia Súdnej rady nie sú dostatočne silní, aby obmedzili právomoc predsedu Súdnej rady, povedzte mi, ak sa mýlim. Rád by som poznal Váš názor, pretože ja to neviem posúdiť, ale je možné, že Súdna rada ako celok má príliš veľa právomocí.

A takisto by som chcel poukázať na ďalšiu skutočnosť. V Súdnej rade zjavne sedí veľa osôb, ktoré sú závislé na iných autoritách napr. na ministrovi spravodlivosti – keďže ako sme už hovorili, má právomoc odvolať predsedov súdov kedykoľvek bez uvedenia dôvodu.“

P. predseda poďakoval za vyjadrenia kolegov prezidentov Európskej asociácie, zároveň na niektoré momenty zareagoval a následne dal priestor ostatným členom Súdnej rady.

„Keď som preberal post ministra spravodlivosti bola legislatívna úprava taká, že minister mohol bezdôvodne odvolať predsedu okresného alebo krajského súdu. Ešte jedna z posledných legislatívnych úprav, ktorá sa podarila presadiť bola, že som obmedzil u ministra to, že odvolanie môže byť len na návrh predsedu nadriadeného súdu, na návrh súdnej rady vtedy nemusí mať dôvody. A keď nemá takýto návrh môže odvolať, ale musí zdôvodniť, čo dovedy nebolo. Čiže už tu došlo k obmedzeniu právomocí ministra, taký stav je aj teraz. Dovolím si nesúhlasiť s tými informáciami, ktoré p. prezident Voratsch prezentoval pokiaľ ide o otázku koncentracii moci na predsedu Najvyššieho súdu alebo predsedu Súdnej rady Slovenskej republiky. Pretože tá úprava, ktorú som predložil do vlády a ktorá aj cez vládu prešla bola práve aj po pripomienkach Súdnej rady aj po konzultáciách so stavovskými organizáciami taká, že predseda Najvyššieho súdu nedostal žiadne právomoci a predseda Súdnej rady by mohol odvolať predsedu okresného a krajského súdu iba na návrh súdnej rady, čiže by muselo 17 členov Súdnej rady navrhnúť a keď nenavrhne predseda Súdnej rady nemôže urobiť nič a dokonca ani predseda nemôže menovať predsedu okresného alebo krajského súdu, keď mu to nenavrhne Súdna rada, taký je právny stav, aký som dal do vlády, čiže nemožno hovoriť o koncentracii žiadnej moci, to bola iba výslednica mediálnej manipulácie, ktorá bola takto prezentovaná. Takýto legislatívny stav som presadzoval ešte keď som bol prvýkrát v pozícii predsedu Najvyššieho súdu, v tomto smere som nezmenil názory ani keď som už nebol predsedom Najvyššieho súdu a robil som predsedom trestného senátu a v tomto smere nezmením názory ani do budúca, ani keby som mal zajtra skončiť ako predseda Najvyššieho súdu a názorový oponenti by boli vo funkcii predsedu Najvyššieho súdu, vždy by som to podporoval, pretože je vždy lepšie keď o týchto otázkach bude rozhodovať Súdna rada ako jeden človek minister a politik. Táto právna úprava, ktorú som predložil a ktorá nemá ani jeden moment prítomnosti koncentracie moci je na úrade vlády, je na parlamente je ľahko dostupná, overiteľná je to transparentné, čiže tí čo hovorili o opaku klamali a klamú.

Nechávam priestor pre ostatných členov Súdnej rady, prípadne pánov prezidentov, či majú otázky na členov Súdnej rady.“

P. Woratsch – „Rád by som ešte niečo dodal. Už som to podčiarkol v diskusii s pánom predsedom Harabinom, ale rád by som to na tomto fóre zopakoval. Situácia u Vás je

pre nás trochu netypická, nová. Pretože v medzinárodnej asociácii, a platí to najmä pre Európsku asociáciu sudcov, sa často stretávame s podnetmi, ktoré prichádzajú z východnej, západnej Európy, nehovoriac o mimoeurópskych krajinách, kde sa stretávame s útokmi na sudcov, ktoré ale pochádzajú z vonku - buď z exekutívnej alebo z legislatívnej časti. V tomto prípade je výnimočné to, že veľa sudcov tvrdí, že tlaky vychádzajú zvnútra sudcovského stavu. A to je pre nás podivné, práve na základe toho, sme sa tomu chceli venovať. Musím priznať, že doteraz som nezažil situáciu, že by Ústavný súd riešil podanie sudcov Najvyššieho súdu proti zvoleniu predsedu Najvyššieho súdu. Na druhej strane sme boli informovaní (bez nejakého kontextu) o situácii, že proti 6 členom trestného kolégia Najvyššieho súdu boli vznesené disciplinárne konania. To znamená voči 1 tretine trestného kolégia. Nehovorím o konkrétnom prípade, ale javí sa mi to podivné. Boli sme konfrontovaní takýmito prípadmi, musíme sa tomu venovať. Tak isto sa nám to nestalo - stalo sa to v Rusku a na Ukrajine – ale určite nie v západnej Európe, že by sa bývalý minister spravodlivosti stal predsedom Najvyššieho súdu.“

P. Woratsch – „Spýtam sa na konkrétnu otázku, keďže môj kolega otázky nemá, chce si len vypočuť názory členov. Vyskytli sa prípady, kedy členovia Súdnej rady nepodporili návrh predsedu Súdnej rady? Ak áno, uveďte prosím konkrétne prípady.“

P. Burger – „Netreba ísť ďaleko, stačí si pozrieť zápisnice z rokovaní Súdnej rady. To bol návrh predložený Súdnej rade v súvislosti s voľbou podpredsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Kedy návrh predložený predsedom Súdnej rady neprešiel. To bol len jeden príklad, ale je ich tu viac.“

P. predseda – „Ešte ako minister som predkladal viacero návrhov na vymenovanie sudcov a Súdna rada ich nezvolila, ale to teda nebolo v pozícii, že som bol predsedom Súdnej rady. Ja som pripomenul tento prípad preto, že sa tu zrejme navádza moment, že ide o Harabina, ktorého návrhy buď všetci akceptujú alebo nie, preto som aj tento prípad uviedol.“

P. Burger – „Ešte jeden doplnok, lebo bolo povedané, že môžeme reagovať k tomu diskusnému príspevku, ohľadom koncentrácie moci. Všetci dobre vieme, že v čase keď bola, ale keď ešte stále pretrváva koncentrácia moci v rukách ministra spravodlivosti ako výkonnej moci, pričom práve za ministra Lipšica bola táto koncentrácia najväčšia, tak nikto z týchto ľudí nevystúpil proti. Keď sa začalo hovoriť o tom, že by táto koncentrácia v jedných rukách mala prejsť na 18 členov Súdnej rady, prišli práve títo ľudia z tejto skupiny s názorom, ktorý sa priecil absolútne jednoduchej logike. Začali totiž tvrdiť, že koncentrácia tejto moci v jedných rukách je viac demokratickejšia ako v rukách 18 členov Súdnej rady.“

P. Sopoliga – „Ďakujem za slovo. K otázkam právomoci predsedu Súdnej rady - Ústava sa nezmenila, ani nebol návrh na zmenu Ústavy, takže vždy rozhoduje Súdna rada ako kolektívny orgán a musí byť vždy súhlas minimálne 10 členov. Niekedy sú naozaj búrlivé diskusie. Rozhoduje sa kvalifikovanou väčšinou ako to konštatoval aj Ústavný súd a zákon ani Ústava nepripúšťa, aby o akejkoľvek otázke, ktorá patrí do kompetencií Súdnej rady rozhodoval predseda Súdnej rady. Má intencie organizačného charakteru, zvolávanie schôdze, zaradenie programu, ktorý sa dá doplniť členmi, takže to sú vo vzťahu k riadeniu chodu kancelárie a chodu Súdnej rady.

Mňa osobne trápi tá skutočnosť, že nedošlo k splneniu zámeru posilnenia Súdnej rady na úkor výkonnej moci. Mal som možnosť byť od roku 1990 aktívny v Združení sudcov Slovenska, takže viem, že predovšetkým stavovská organizácia, sa snažila v dvoch oblastiach posilniť Súdnu radu na úkor výkonnej moci a to v oblasti personálnej a v oblasti ekonomickej.

Snažili sme sa presadiť zámer zjednotenia spôsobu vzniku funkcie predsedu súdu, keďže Súdna rada rozhoduje voľbami o predsedovi a podpredsedovi Najvyššieho súdu, chceli sme to analogicky zaviesť do kompetencií Súdnej rady vo vzťahu k predsedom krajských a okresných súdov, namiesto ministra spravodlivosti.

V oblasti ekonomickej sme sa snažili presadiť výrazne väčší vplyv Súdnej rady na vznik a úpravu rozpočtu justície a čerpanie prostriedkov pre justíciu, aby toto predovšetkým prešlo- väčší vplyv Súdnej rady pri tvorbe rozpočtu a používaní rozpočtu. Pred rokom čo bola prijatá novela zákona o správe súdov, čiastočne sa kompetencie upravili v rozpočtovej oblasti, ale nie je to to, čo sme chceli v tej novele, ktorá nebola v parlamente schválená lebo bola odložená. Nevieam, či ešte bude nejaká možnosť – časová, historická, že nejaký parlament sa vráti k tomuto návrhu, že sa má posilniť kompetencia Súdnej rady na úkor moci výkonnej. Obávam sa, že to tak skoro nemusí byť.

Považujem za nešťastné vystúpenie tých kolegov v masmédiách, ale to rešpektujem. Podľa môjho presvedčenia, to malo ten dopad, že v masmédiách sa pretraktovalo posilňovanie moci predsedu Súdnej rady a nie Súdnej rady ako celku. Zároveň to bolo obdobie, kedy bol aj podaný návrh politickými stranami opozíciou na odvolanie ministerky spravodlivosti, takže táto možnosť legislatívne posilniť Súdnu radu v podstate politici rozhodli iným spôsobom, neakceptovalo sa to. Veľa kolegov, ktorí sú tam podpísaní, osobne veľmi dobre poznám, nemám s nimi nepriateľské vzťahy, ale samozrejme som mal dosť často protichodné názory na riešenie situácie v justícii. Môj osobný postreh je že, v televíziách pokračovali, v tom čo sa prejavilo, avšak ich názor neprešiel, tak sa správali dosť dotknuto

prípadne opúšťali rady združenia. Je to pravý opak toho, čo sa mi podarilo presadiť u kolegov v Košickej sekcii združenia, že ak väčšinu nepresvedčíme, sme povinní v rámci demokracie akceptovať názor väčšiny a netváriť sa urazene a spôsobom, že budeme brzdiť činnosť stavovskej organizácie. Domnievam sa, že tento postup ešte existuje a takým negatívnym dôsledkom je skutočnosť, že kolega Ludovít Bradáč v Banskej Bystrici jednoducho určitým spôsobom stratil autoritu, pretože sa im rozpadla celá členská základňa, keďže podľa môjho názoru naozaj málo komunikovali s tými, ktorí majú opačné názory, nešli do vecnej roviny vydiskutovania. V konečnom dôsledku to oslabilo združenie. Ešte ak dovoľíte, jeden postreh. Masmédiá sú naozaj silné a ja nadobúdam presvedčenie, že nemajú veľký záujem informovať verejnosť o justícii argumentmi všetkých zúčastnených osôb. Akoby si vytipovali iba jeden tábor. Mal som tú možnosť, keď bol v Košiciach pán Günter Woratsch a odovzdal som mu anglickú verziu správy – materiál našej sudcovskej rady Krajského súdu v Košiciach, ktorý bol tlačou označený za antichartu, bez toho, že by ktokoľvek jej obsah čítal.

Je tam písané o tom ako sa zlepšili v justícii legislatívny, ekonomický rámec, zlepšenie stavu justície, ale asi nie je záujem to publikovať verejnosti, laickej, ktorá týmto spôsobom de facto je dezinformovaná. Považovali sme za potrebné, v sudcovskej rade reagovať na kolegov, na tých 105 sudcov, ktorí vidia určité problémy a majú právo vidieť problémy, majú svoj vlastný pohľad, právo na vlastný názor. Sú tam aj návrhy, ktoré naša sudcovská rada považuje za motivačné a mohli by sa prejaviť v legislatíve. Motívom reakcie bola skutočnosť, že svoj materiál nazvali „analýza“. Analýza znamená však rozbor rezortu ako celku, to znamená všetky pozitíva, negatíva v oblasti výkonu súdnictva, podmienok výkonu súdnictva, personálnych a legislatívnych úprav. A toto neobsahovala analýza kolegov, preto sme považovali za vhodné poukázať na to čo sa nesmie odvysielat', čo sa aj zlepšilo. Sudcovská rada je orgánom sudcovskej samosprávy, preto sme o tom informovali všetky sudcovské rady v republike a čakali sme na ich odozvu. Mal som možnosť pána Woratscha oboznámiť, aký bol dopad tejto výzvy, ale keďže je tu aj pán Solbakken, tak by som to stručne zopakoval. Reagovali na to sudcovské rady súdov, ktoré celkovo reprezentujú 700 sudcov. Z toho sudcovské rady, ktoré reprezentujú 400 sudcov, sa stotožnili s našou správou sudcovskej rady Krajského súdu Košice a zvyšné sudcovské rady oznámili, že ak vznikajú problémy, musíme to riešiť diskusiou v rámci justície. Neprišlo ani jedno stanovisko sudcovskej rady, že nesúhlasia s našimi údajmi, ktoré sme dali do materiálov. Zhruba teda 50% sudcovských rád neodpovedalo, je to ich oprávnenie, z môjho záveru vyplýva, že výrazná časť sudcovského zboru sa stotožnila s tým, že sú to len pozitívne zmeny.

Posledná veta znie: budúcnosť posilnenia nezávislosti súdnictva osobne vidím v tom, že sa obmedzí právomoc ministra spravodlivosti a posilní sa Súdna rada ako kolektívny orgán.“

P. Woratsch – „Vážený kolega, rád by som sa Vám poďakoval za tento vstup, ktorý bol veľmi podnetný. Celkovo s Vami súhlasím a chcem podotknúť niekoľko skutočností. Po prvé poviem, že počas môjho 40-ročného pôsobenia ako v pozícii sudcu a samozrejme mal som úzke kontakty so združeniami sudcov na medzinárodnej i národnej úrovni, vždy som sa vyhýbal spolupráci s médiami. Pretože úloha médií, ako ste ju popísali, nie je výnimočnosťou len Slovenska, funguje to tak na celom svete. Je obvyklé, že média sa vždy radšej zameriavajú na negatíva ako pozitíva a radšej podčiarkujú to, čo nefunguje. Iba v diktatúrach to funguje naopak. Ale samozrejme klamal by som, keby som tvrdil, že neexistujú príležitosti, kedy je vhodné obrátiť sa na média. Sme tu na to, aby sme posúdili vhodnosť toho, že sa obrátili na média. Vždy som tvrdil a som o tom pevne presvedčený, že systém slovenskej justície je v zásade dobrý. Konkrétne by som povedal, že predovšetkým v teoretickej rovine je Váš systém lepší ako je systém, ktorý máme v Rakúsku. V Rakúsku má teoreticky minister spravodlivosti veľké právomoci, môže síce ovplyvňovať súdnictvo, ale neopovažuje sa. Ale nie sme tu na to, aby sme chválili existujúci systém, ale aby sme zistili, či tu existujú nejaké nedostatky. Už sme vysvetlili, prečo sme prišli.“

P. Woratsch – „Vrátim sa ku konkrétnym záležitostiam. Položil som konkrétnu otázku, či sa stalo v minulosti, že sa Súdna rada nestotožnila s názorom predsedu Súdnej rady a Vy ste mi odpovedali – áno, samozrejme, stačí sa pozrieť do zápisnice. Na základe tejto všeobecnej odpovede z Vašej strany, by som sa teraz rád spýtal konkrétnu otázku. Prijala Súdna rada v nedávnom čase rozhodnutie, kedy predseda Súdnej rady p. Harabin odňal 30 spisov jednému sudcovi a pridelené tieto spisy inému sudcovi? Sudca, ktorému boli tieto prípady pridelené podal sťažnosť na Súdnu radu s odôvodnením, že nedošlo k náhodnému pridelovaniu spisov, tak ako to predpokladá zákon. Chcem sa spýtať, či Súdna rada prijala k tomuto prípadu stanovisko a aké.“

P. predseda – „Ja zareagujem hneď, že tu nie je koncentrácia moci v rukách Harabina ale koncentrácia ohovárání na Harabina. Pán prezident musím zase konštatovať, že to je klamstvo. Z jednoduchého titulu. U nás je systém na Najvyššom súde taký, že podpredseda Najvyššieho súdu ex lege s plnými právami zastupuje v neprítomnosti predsedu a toto rozhodnutie, o ktorom je teraz reč a ktoré spomínate prijala podpredsedníčka Najvyššieho

súdu v čase mojej neprítomnosti, ale nechcem tým povedať že bolo nezákonné, bolo zákonné. No ale keďže sa to dalo využiť proti Harabinovi, tak sa spustila kampaň, že Harabin rozhodol nezákonne. V ďalšej časti môžu odpovedať aj ostatní. Sudcovská rada pri Najvyššom súde, teda malá sudcovská rada sa obrátila s požiadavkou na našu veľkú radu, teda Súdnu radu, aby sme vyložili jednotlivé ustanovenia zákona, ona sa neobrátila sudcovská rada malá na veľkú Súdnu radu ohľadne riešenia konkrétneho prípadu, ale aby sme vyložili ustanovenia zákona a preto veľká rada povedala, že nebude vykladať zákon namiesto malej súdnej rady. Nemá v kompetencii Súdna rada vykladať resp. poučovať o aplikácii zákona malú súdnu radu. No a úplne na epilóg k tejto kauze len môžem povedať iba to, že je tu aj podpredsedníčka Najvyššieho súdu aj predsedníčka správneho kolégia teda sú tu osoby, ktorých sa to aj dotýkalo ako problému kolégia, pokiaľ ide o vyrovnanie nápadu. Takže aj oni môžu povedať k tomu to, čo by Vás zaujímalo detailnejšie.“

P. Woratsch: „Ďakujem za túto odpoveď, ale stále som nepochopil, či došlo k presunutiu spisov.“

P. Predseda: „Samozrejme, že došlo.“

P. Woratsch. – „Bez náhodného pridelenia?“

P. predseda – „Nie bez náhodného pridelenia, to sú spisy, ktoré boli tejto sudkyňi pridelené elektronickou podateľňou pôvodne, len si ich mala dorobiť.“

P. Woratsch – „Ak to bolo elektronicky rozdelené, je to úplne v poriadku.“

P. predseda – „Táto sudkyňa išla len do druhého senátu a v inom senáte bola požiadavka, aby si dorobila tie spisy, ktoré jej boli elektronickou podateľňou pridelené.“

P. Woratsch. – „Takže vlastne nedošlo k presunu spisov.“

P. predseda - „Samozrejme, že došlo. Išlo o pôvodnú sudkyňu, ktorá dostala tieto spisy elektronickou podateľňou. Môže pani podpredsedníčka.“

P. podpredsedníčka - „Môžem, ďakujem pekne, ja som pôvodne nechcela diskutovať, ale keď sa hovorí o tejto kauze tak musím to vysvetliť tak, že prišlo v prvom štádiu k zmene rozvrhu práce podľa ktorého sa pani kolegyňa, o ktorú ide, dostala do iného senátu. Pri tejto zmene sa zohľadnil tzv. princíp personálny, tzn. že sudca, ktorý už mal veci pridelené, zobral veci do tohto iného senátu. Tieto veci boli v pôvodnom senáte a podľa pravidiel elektronickej podateľne sa pridelujú veci senátu a nie konkrétnemu sudcovi. Potom ich predseda senátu prideluje svojim členom senátu. Rozhodnutie, ktoré som vydala o týchto 30 spisoch bolo kontinuálnou súčasťou rozhodnutia, ktoré zmenilo pôvodný rozvrh práce. To tam chýbalo, a preto sa to muselo rozhodnúť takýmto spôsobom. Vydaním tohto rozhodnutia sa nič

nenarušilo, jednoducho princíp elektronickej podateľne zostal aj naďalej zachovaný a to čo sa hovorí v médiách sa v podstate nezakladá na pravde, že iba niektoré veci sa vybrali a dali sa tej sudkyňi. To vôbec nie je pravda.“

P. predseda – „Práve cez elektronicnú podateľňu, personálny princíp.“

P. podpredsedníčka: „Ja to poviem.“

P. Woratsch – „Vydali ste vo vzťahu k tejto kauze stanovisko médiám?“

P. podpredsedníčka: „Ja som svoje stanovisko nevydávala, pretože od samého začiatku sledujem, že ide prakticky o snahu tieto skutočnosti prekrútiť, takže na médiá nereagujem, pretože si myslím, že by tu mohla nastať určitá manipulácia aj s mojím samotným vyjadrením, takže sa k tomu nevyjadrujem.“

Na doplnenie by som chcela povedať, že vysvetľovať toto médiám znamená presne to, čo by chirurg mal vysvetľovať, prečo vykonal v bruchu takú operáciu, akú v skutočnosti vykonal, pretože aj tak by to nepochopili.“

P. predseda – „Toto by som doplnil len jednou vetou. Vedenie Najvyššieho súdu vydalo stanovisko, že všetko bolo v súlade so zákonom. Myslím si, že v tomto smere vysvetľovať médiám tento mechanizmus, o ktorom sme my tu teraz hovorili, by mali problém nie že laická verejnosť ale aj právnici nesudcovia pochopiť, čiže ísť do detailov v médiách k tejto otázke by bola totálna hlúposť. Podľa môjho názoru to sa jednoducho vysvetliť nedá. A komunikácia s médiami o tejto otázke, to by bola voda na mlyn, aby médiá rozvítavali justíciu zvnútra. Veď keď dotknutá sudkyňa niečo tvrdí môžeme sa dožiť toho, že Ústavný súd bude rozhodovať o tom, či išlo o zákonného sudcu alebo nie, ale nechajme to na subjekty, ktoré sú o tom oprávnené rozhodovať.“

P. Woratsch – „Spýtam sa doplňujúcu otázku. Vydala Súdna rada rozhodnutie týkajúce sa tohto prípadu?“

P. predseda – „Naša súdna rada nie.“

P. podpredsedníčka – „Tento konkrétny prípad bol predmetom rokovania malej sudcovskej rady, ktorá je zriadená pri Najvyššom súde. Ide o samosprávny orgán sudcov, ktorý určitým spôsobom rieši otázky, ktoré sú sporné, táto sudcovská rada je poradným orgánom predsedu Najvyššieho súdu. Predmetom rokovania sudcovskej rady tento prípad bol a sudcovská rada sa obrátila na Súdnu radu s tým výkladom, ktorý spomínal pán predseda.“

P. Woratsch – „Rád by som citoval zo zápisnice z rokovania: „Úloha predsedu a podpredsedu Najvyššieho súdu vo vzťahu k inštitúcii vyváženého rozdeľovania spisov by nebola nutná, ak by sa rešpektovalo rozdeľovanie spisov elektronicnou podateľňou.“

P. predseda – „To kto povedal?“

P. Woratsch – „Na základe zápisnice mi bolo povedané že Vy (Dr. Švecová) ste autorkou tohto vyjadrenia.“

P. podpredsedníčka – „Spisy boli pridelené elektronickou podateľňou, lebo spisy patria do senátu a nie konkrétnemu sudcovi.“

P. predseda – „P. prezident ja by som k tejto otázke skutočne už len jednu absolútne na záver vysvetľujúcu glosu. Sudcovská rada – malá, pri ktoromkoľvek súde má iba poradný charakter pre predsedu, čiže aj keby sudcovská rada v tomto smere prijala nejaký záver ten predseda súdu môže a nemusí akceptovať. Pretože v zákone je jasne uvedené, že za chod a riadenie súdu zodpovedá predseda, nie sudcovská rada. Veľká rada – Súdna rada, má rozhodovacie právomoci a práve na podklade určitých záverov tejto malej rady som modifikoval toto opatrenie tým spôsobom, že som akceptoval čiastočne pripomienky malej sudcovskej rady tak, že táto sudkyňa bude dočasne v dvoch senátoch a tých 30 vecí, ktoré jej predtým pridělila elektronická podateľňa v tom pôvodnom senáte. To je všetko.“

P. Woratsch – „Je to objasnené ďakujem.“

P. predseda Harabin – „Nech sa páči. Pokiaľ by neboli už ďalšie vstupy zo strany členov Súdnej rady a pokiaľ by neboli ešte ďalšie otázky zo strany našich hostí. Dobré ešte potom dr. Dohňanský. Ja ešte poviem zopár slov na adresu názorov tej skupiny sudcov jednu myšlienku. Priznávam im právo na názor aj rešpektujem, že majú toto právo aj že si ho vyslovia, ale nemusím s ním súhlasiť, to je prvý moment. Rozhodne nemôžem súhlasiť s názormi takého sudcu, ktorý vo funkcii sudcu robí tlačovú konferenciu s členmi opozičnej politickej strany v čase funkcie sudcu. Rozhodne toto nie je poslanie sudcu podľa môjho názoru a toto sú praktiky p. Dubovcovej. My sme boli celá Súdna rada na rokovaní v Anglicku na pozvanie lorda Thomasa a ja som sa pýtal p. Thomasa, či je v Anglicku možné, aby sudca robil petičnú akciu počas výkonu funkcie sudcu pri voľbe predsedu najvyššieho súdu alebo ktoréhokoľvek iného sudcu. Lord Thomas vtedy povedal, že na druhý deň by nebol ten človek sudcom. U nás táto sudkyňa tu robila túto kampaň a všetci sa jej zastávali, že má právo na názor. Ja si tým pádom dovoľím mať tiež názor na to a tvrdím, že táto skupina 21 to je tretí sektor politický v justícii. Mám na to svoj názor. Lebo im nejde o justíciu ako takú, ale im ide o osobné posty, o osobné výhody o vysoké platy, pretože tam sú sudcovia bývalí vojenský, ktorí stratili výsady, ďalej sú tam bývalí špeciálni sudcovia, ktorí stratili 120 tisíc po rozhodnutí Ústavného súdu. Presadzujú politiku v justícii, čo jasne prezentovala p. Dubovcová s tromi opozičnými politikmi. Ešte raz jednu myšlienku, keby som zajtra skončil ako predseda Najvyššieho súdu a keby zajtra bola predsedom Súdnej rady

p. Dubovcová celým telom a dušou sa budem zasadzovať za prechod právomocí z ministerstva na Súdnu radu, aj keby som bol čakateľom vo Svidníku.“

P. Dohňanský - „Ja len veľmi stručne. Chcel by som jednak povedať to, že pokiaľ hovoril JUDr. Sopoliga o akomsi názore vypracovanom sudcovskou radou pri Krajskom súde v Košiciach, sudcovská rada pri Krajskom súde v Prešove to odobrila a plne sa k tomu prihlásila, a ak mám dobré informácie, urobili tak aj iné sudcovské rady, to len k tomu vystúpeniu JUDr. Sopoligu. Som cez 30 rokov trestným sudcom a nikdy mi nerobilo problém vysporiadať sa v senáte s názormi ďalších členov senátu, tak aby sme dosiahli nejaký konečný výsledok. V mnohých prípadoch to boli veľmi zložité prípady, ktoré si vyžadovali komplikovanú a dlhú debatu, hľadanie konsenzu tak, aby konečný verdikt senátu bol zákonný a spravodlivý. A rovnakým spôsobom chápem účasť v Súdnej rade Slovenskej republiky. Svoje názory nevyjadrujem preto, aby som sa niekomu zapáčil, ale preto, že sú moje. Mrzí ma keď moju prácu a prácu mojich kolegov – sudcov, znevažujú niektorí kolegovia, ktorí za tým hľadajú svoje osobné ambície. Myslím si, že títo sudcovia využívajú v podstate nepolitickú kultúru, ktorá u nás vládne. Myslím tým predovšetkým politikov, ktorí využívajú problémy v justícii, ktoré v podstate zrejme každá krajina, ktorá prechádza tým, čo Slovenská republika, má. Nebudem to podrobne rozoberať, niektoré otázky tu moji kolegovia rozobrali, ale tak, ako som ja niekedy musel prijať názory prísediacich, laický prvok v senáte, v súčasnej dobe sa musím podrobiť väčšine v Súdnej rade Slovenskej republiky pri rozhodovaní, a to aj preto, že sú tu určité zákony, ktoré nemožno meniť na základe snahy skupiny 21 alebo 105 členov sudcov, ktorí navyše majú problémy. Nevrhá to totiž dobré svetlo na slovenskú justíciu ako celok. Chcel by som využiť prítomnosť vážených hostí a spýtať sa ich, či mali podobné problémy a ako ich riešili, ak nie, vopred sa za otázku ospravedlňujem.“

P. Solbaken - „Áno samozrejme, stalo sa nám v minulosti, že vystúpili s určitými požiadavkami alebo sťažnosťami skupiny, ktoré boli súčasťou národných asociácií, ale musím povedať, že sme to vždy riešili podľa konkrétneho prípadu. V tomto prípade sme mali to šťastie, že nás sem oficiálne pozval pán predseda Súdnej rady. Určite by sme na Slovensko neprišli na základe pozvania skupiny 21 sudcov. Na druhej strane treba povedať, že keď skupina 21 uznávaných sudcov z určitej krajiny vystúpi a osloví medzinárodnú organizáciu, samozrejme sa pýtame, čo ich k tomu primälo. Pýtame sa, je to skutočná a podložená obava o veciach, ktoré v ich národnej justícii nefungujú, alebo sú za tým osobné dôvody? Myslím si, že dnes ste prispeli k zodpovedaniu tejto otázky.“

P. Woratsch. – „Rád by som ešte niečo dodal. Už som to podčiarkol v diskusii s pánom predsedom Harabinom, ale rád by som to na tomto fóre zopakoval. Situácia u Vás je pre nás trochu netypická, nová. Pretože v medzinárodnej asociácii, a platí to najmä pre Európsku asociáciu sudcov, sa často stretávame s podnetmi, ktoré prichádzajú z východnej, západnej Európy, nehovoriac o mimoeurópskych krajinách, kde sa stretávame s útokmi na sudcov, ktoré ale pochádzajú z vonku - buď z exekutívnej alebo z legislatívnej časti. V tomto prípade je výnimočné to, že veľa sudcov tvrdí, že tlaky vychádzajú zvnútra sudcovského stavu. A to je pre nás podivné, práve na základe toho, sme sa tomu chceli venovať. Musím priznať, že doteraz som nezažil situáciu, že by Ústavný súd riešil podanie sudcov Najvyššieho súdu proti zvoleniu predsedu Najvyššieho súdu. Na druhej strane sme boli informovaní (bez nejakého kontextu) o situácii, že proti 6 členom trestného kolégia Najvyššieho súdu boli vznesené disciplinárne konania. To znamená voči 1 tretine trestného kolégia. Nehovorím o konkrétnom prípade, ale javí sa mi to podivné. Boli sme konfrontovaní takýmito prípadmi, musíme sa tomu venovať. Tak isto sa nám to nestalo - stalo sa to v Rusku a na Ukrajine – ale určite nie v západnej Európe, že by sa bývalý minister spravodlivosti stal predsedom Najvyššieho súdu.“

P. predseda – „P. prezident pôvodne už som nechcel vystupovať ale ešte zareagujem na to. Keď Vám chcem zodpovedať túto otázku musím začať zo širších súvislostí. Po prvé dal som disciplinárny návrh na piatich sudcov nie na šiestich. Za druhé korene problému na trestnom kolégiu sú niekde inde. Bývalý minister presadil zriadenie Špeciálneho súdu zrejme aspoň niečo viete o Špeciálnom súde na Slovensku, ktorý už chvála Bohu Ústavný súd zrušil. Zrušil ho preto, že títo sudcovia mali 6-násobne vyšší plat ako ostatní. Čo som ja považoval za štátnu korupciu, a preto som aj dával návrh do vlády na zrušenie tohto súdu. A čo bolo ešte horšie sudcovia tohto súdu podliehali policajnej previerke, tak to bolo horšie ako v 50-tych rokoch komunistickej totality. Tak som urobil revíziu celého trestného kolégia. Pre mňa bolo neprípustné, aby sudca 2 – 3 roky neurobil čiarku v spise a každý mesiac nastavil ruku na 202 000,- čistého a ostatní sudcovia brali 40 – 50 000 čistého. To je jeden sudca, voči ktorému som podal takto návrh na disciplinárne stíhanie. Ten ešte nebol naučený robiť, pretože bol 4 roky na sťaži u p. Lipšica a potom prišiel na špeciálne kolégium a tam nerobil nič, nechal 3 roky spisy. Teraz odišiel, 40 trestných spisov nechal 2 – 3 ročných. Ďalší 2 sudcovia, resp. 3 sú tí, ktorí participovali na prepustení Okoličányho z väzby, čiže toto som nemohol akceptovať pre hrubé procesné pochybenia resp. lenivosť a nenaštudovanie spisu. A ďalší sudca, o ktorom som už hovoril pol roka nemal napísané väzobné rozhodnutie. Vy ste hovorili, že Vy by ste na toho sudcu vplýval ináč, pôsobil na neho, aby napísal toto

rozhodnutie. Predseda trestného kolégia pôsobil na neho pol roka, aby napísal a on ho odmietal napísať a napísal ho až vtedy, keď som podal disciplinárny návrh. Vázobné rozhodnutie má byť podľa Trestného poriadku napísané do desať dní. Keby som pripustil takýto stav, tak to je rozklad justície. Možno Vy sa pamätáte p. prezident a možno nie, bola tu aj situácia na Slovensku keď som bol predsedom Najvyššieho súdu a politici robili akciu na moje odvolanie ako predsedu Najvyššieho súdu a dali aj návrh do vlády a parlamentu. V návrhu bolo napísané o.i. aj to, že ma chcú odvolať, lebo som mal iný názor na novelu Ústavy. Pán prezident ja som sa nestážoval na Asociáciu európskych sudcov, že ma odvolávajú, viete čo som ja p. prezident žiadal, že keď som niečo urobil, tak nech ma disciplinárne stíhajú tak, ako to predpokladá Ústava a zákon. Ja som sa dožadoval disciplinárneho stíhania. Čiže považujem za absurdné, keď sudcovia, ktorí sú disciplinárne stíhaní sa sťažujú, veď majú zákonný legitímny proces a nech preukážu svoju nevinu. To je všetko. Tu nie je žiadna alarmujúca situácia na Slovensku a ešte raz hovorím, môžeme Vám dať k dispozícii disciplinárne návrhy a netreba nás porovnávať ani s Ukrajinou ani s Ruskom, treba si pozrieť tieto spisy a uvidíte či to je štandardné alebo nie je štandardné. Teda to je môj názor. A ešte k jednému iniciátorovi Vám môžem povedať toľko. Ide o sudcu Paludu. Ja to poviem úplne priamo. Sudca Paluda je človek, keď som sa stal prvýkrát predsedom Najvyššieho súdu, revíziu finančného hospodárenia na Najvyššom súde robil ešte vtedy minister Čarnogurský. V správe o kontrole sa uvádzalo, že dr. Paluda bol na jednej služobnej ceste v Štrasburgu a bral dvakrát diéty, raz zo Štrasburgu a raz z Najvyššieho súdu, za tú istú služobnú cestu. Pán kolega v mojich očiach je to zlodej. Ja som ho nemohol stíhať už vtedy, pretože disciplinárna lehota na stíhanie ubehla a výška týchto diét nedosahovala intenzitu trestného činu. Jedno čo som urobil tak som ho vyzval na vrátenie týchto diét, čo samozrejme neurobil. Viete, komunikovať s takýmto človekom, i keď nie je tu právoplatný rozsudok, ale ja viem, že tieto peniaze zobral, je trochu ťažké pre mňa. Ten dáva interview pre super ťažký bulvár. A tu je p. Dubovcová.

Ešte chcela p. Hanzelová a p. Burik.“

P. Hanzelová – „Ja len jednu poznámku, skrátim to. V podstate veľká časť tohto rokovania sa nesie, by som povedala v problematike Najvyššieho súdu, čo si myslím, že z hľadiska celej justície je síce závažné, ale nie charakteristické.

Kolegovia, tí 105, eventuálne 21 kolegov za otvorenú justíciu vydali určité zamerania alebo nastolili určité problémy, ktoré považujú za závažné a vymenovali ich v ôsmych bodoch.

Ja som si ich niekoľkokrát prešla tieto body a keďže som mala možno to šťastie, možno bola to len náhoda a aj s Jurajom Sopoligom asi od roku 1998 sa zúčastňovať určitých

legislatívnych prác či už pri zákone o sudcoch alebo zákone o súdoch a pri samotnej novele Ústavy, musím povedať, že mnohé veci, ktoré sa tu nastoľujú boli vtedy veľmi hlboko diskutované a to čo z nich vyšlo, bolo výsledkom určitého politického konsenzu, kde v mnohých smeroch práve tá justičná iniciatíva musela ustúpiť. To sa týka napríklad aj otázky kompetencií Súdnej rady. Pán Woratsch sa pýtal, či nie sú príliš široké, ja tvrdím, že to sú tie najužšie, na ktorých sa dalo v tom čase dohodnúť. Čiže akokoľvek si myslím, že môžu byť nastoľované otázky vo vzťahu k tomu, či to minister Harabin mal alebo nemal predložiť, ten návrh zákona, ten čas dozrel na to, aby sa začalo v týchto veciach uvažovať a eventuálne aj vážne politicky rozmýšľať a rozhodovať. Možno je len škoda, že vtedajší minister Harabin to nepredkladal v prvom roku svojho pôsobenia vo vláde. Asi nebola na to politická možnosť. To sú aj otázky kreovania a vôbec zloženia Súdnej rady. Veď to je tiež výsledok určitého politického kompromisu. V prvej Súdnej rade bol iný pomer sudcov a nesudcov, než je v dnešnej. Pôvodne zákon o sudcoch bol prijatý, resp. o Súdnej rade spôsobom, že malo byť regionálne zastúpenie. Prezident republiky na návrh združenia sudcov vracal ten zákon s tým, že navrhoval to zastúpenie, ktoré je tu dnes – na osobnostnom princípe pri voľbe sudcov. Vtedy bol potom názor taký, že sa to prijalo na základe reprezentatívna alebo osobnostného princípu pri voľbe členov Súdnej rady sudcami. Vo vzťahu k obidvom úpravám tu mohli byť legitímne dôvody a ak niekto chce túto otázku znovu otvárať, tiež to môžeme snáď považovať za legitímne, len by sa to nemalo podávať, že to je nedostatok súčasnej úpravy a považovať to za určitú, by som povedala kritiku súčasnej Súdnej rady, ktorá ju robí snáď neschopnou na to, aby riadila veci súdnictva v tých oblastiach, ktoré sú jej.

V podstate ku každému bodu je možné takto retrospektívne niečo povedať. Čiže asi by sa mohlo, možno aj na úrovni Súdnej rady zvážiť, aby sme sa dostali aj z týchto denných úloh a z denných drobných naťahovačiek skutočne ku koncepcnej robote a ku konkrétnej diskusii o týchto otázkach. Veď v konečnom dôsledku zákon o sudcoch má dnes 10 rokov a zákon o súdoch 7 rokov. Tak dozrieva doba, aby sme o týchto veciach diskutovali aj s tými kolegami, ktorí snáď vyjadrili tieto názory. Súdna rada už aj vyjadrila na niektorom z ostatných zasadnutí, kde sme povedali, že sme pripravení s nimi diskutovať, až na to, že potom odznela replika asi v tom zmysle, že áno, ale pred médiami. To si myslím, že takéto vnútorné diskusie asi by mali najprv odznieť vnútorne. Takže tak ako sú tu dnes prítomní kolegovia a že naši hostia prijali pozvanie, som za to rada a vd'ačná im za to. Myslím si, že takým istým spôsobom a bez podmienok by to mali prijať aj kolegovia v rámci rezortu, ktorí sú ochotní pre rezort niečo urobiť.

A ešte úplne na záver zostávam dlžná možno svoje vyjadrenie k tomu problému 30 spisov. Len chcem povedať, že ku dňu 30. apríla tá dotyčná kolegyňa má v behu 58 vecí aj s tými 30 vecami, prevažná časť členov kolégia má ďaleko viac vecí na svojom osobnom účte vrátane mňa, keďže ich mám 78, takže krivda sa jej nestala.“

P. Woratsch – „Ďakujem p. Hanzelová, spomenul som si teraz na naše diskusie v minulosti. Plne s Vami súhlasím a pokiaľ ide o vyváženú pracovnú záťaž, nie som proti tomu. Ja som sa len pýtal na legálnosť, ale to sme si objasnili.“

P. Harabin chcem sa Vám na úvod ospravedlniť, možno som tú situáciu zjednodušil, lebo, áno, som informovaný o tom, že to bolo v podstate 5 prípadov, nie 6. To je len na vysvetlenie. Pán predseda, vyjadrili ste sa k prípadu Paluda, ja tohto človeka nepoznám, možno som sa s ním stretol a ani o tom neviem. Neviem, ako to skončí, ale chcem poukázať na skutočnosť, že tento sudca má pozastavenú činnosť a takisto mu bol znížený plat viac ako pol roka.“

P. predseda – „Taký je zákon, ktorý prijal pán Lipšic. Sudca, ktorý má pozastavený výkon funkcie sudcu dočasne sa mu ex lege znižuje plat.“

P. Woratsch – „Áno, to viem, jediná otázka je, prečo o tom nie je ešte rozhodnuté.“

P. predseda – „V disciplinárnom stíhaní dr. Paludu. Jednoducho p. prezident pán Paluda robí obštrukcie v disciplinárnom konaní opakuje námietku zaujatosti po námietke zaujatosti. Veď on robí obštrukcie. Už by bolo dávno konanie skončené. Okrem iného namietal aj Súdnu radu ako procesnú stranu, ktorá má právo podať disciplinárny návrh a dokonca tvrdí, že Súdna rada je zaujatá. Ja by som pán prezident skutočne Vám dal do blahej pozornosti aj možnosť si prečítať niektoré jeho tvrdenia, ktoré sú tak nezmyselné, že to nemá úroveň ani právnika prvého ročníka, ale to je druhá vec, to som nechcel otvárať, ja len reagujem na to pán prezident, ono by to skončilo, len on dáva obštrukčné disciplinárne námietky. Ja sa k odbornej profesii nechcem vyjadrovať. A najnovšie Ústavný súd návrh Paludu a 4 sudcov, ktorí namietali moju voľbu odmietol, čiže aj tu napotvrdili títo štyria sudcovia svoju odbornú erudíciu a kvalifikáciu.“

P. Woratsch – „To je asi nedávna skutočnosť, pretože minulý týždeň som bol v Košiciach na Ústavnom súde a zisťoval som, prečo sa ešte v tejto veci nerozhodlo.“

P. predseda - „Áno, to včera rozhodli.“

P. predseda - „Ono by to bolo už dávno skončené, ale aj tam namietali títo štyria sudcovia. Pán prezident v tomto smere už len jednu aj skutočne takú vtipnú pripomienku. Vo vzťahu k návrhu tých štyroch sudcov na Ústavný súd tam je aj pán Paluda a pani

Berthotyová. Tí podali taký návrh na Ústavný súd, ako keby som ja podal návrh na súd, že sa chcem rozvieť so susedovou manželkou. A to urobili pán prezident len preto, aby medializovali, že proti Harabinovi je návrh. To je všetko.“

P. Woratsch – „Bolo to medializované.“

P. predseda - „Mali na to právo.“

P. Woratsch. – „Chcem sa spýtať na prípad p. Dubovcovej, ona sa vyjadrila proti Vám a predseda súdu začal proti nej disciplinárne konanie. A minister spravodlivosti (neviem, či ste to boli ešte Vy vo funkcii, alebo Vaša nasledovníčka) jej pozastavil činnosť.“

P. predseda – „P. prezident zase je to určité klamstvo. P. Dubovcová nebola stíhaná predsedom Okresného súdu v Banskej Bystrici za to, že by ma kritizovala. Ona bola stíhaná za politickú činnosť, pretože ako sudkyňa robila petičnú akciu červená karta, čiže ona nebola stíhaná za názor. Podstata je v tom, že p. ministerka na návrh predsedu jej pozastavila výkon funkcie sudcu. P. prezident toto je ľahko overiteľné, pretože ten disciplinárny spis je na Najvyššom súde, kedykoľvek môžete do neho nahliadnuť a zistíte, čo bolo dôvodom návrhu na p. Dubovcovú, nie za názor, to len médiá zase klamali, že je stíhaná za názor.“

P. Woratsch – „Samotný obsah toho prípadu pre mňa nie je až taký relevantný, len ma zaujalo to, že keď bola suspendovaná, vyvolalo to veľký ohlas v médiách a aj niektoré ambasády na to reagovali.“

P. predseda - „Z toho jednoznačne vidieť, že to bolo politicky pripravované, organizované. Ja by som si vyprosil, aby sa slovenský ambasádor v Rakúsku vyjadroval na adresu disciplinárne stíhaných sudcov v Rakúsku. Zahraniční ambasádori sa tu vmiešavali do vnútorných vecí Slovenskej republiky, určite by slovenský ambasádor nechodil na disciplinárne stíhanie sudcu do Rakúska, ktorý by prepustil Fritzla z väzby. Ja som na adresu zahraničných ambasádorov povedal svoje a trvám na tom, že sa vmiešavajú do vnútorných záležitostí Slovenskej republiky. A zaráža ma, prečo nechodia na pojednávanie Okoličányho, ktorý bol prepustený z väzby. Veď na to majú tiež právo. A zaráža ma aj iné pán prezident, ja sa nestretávam so zahraničnými ambasádormi pred Vianocami a neprijímam od nich darčeky. Čiže aj toto treba povedať na adresu týchto sudcov, pred Vianocami, či toto nie je korupcia, politická či iná korupcia. Mňa odvolávali ako predsedu Najvyššieho súdu a nedožadoval som sa žiadneho zahraničného ambasádora, ani amerického, ani ruského, ani čínskeho ani francúzskeho. A dožadoval som sa len a len disciplinárneho stíhania. Dr. Burik ešte chcel.“

P. Burik – „Ja som sa chcel stručne vyjadriť k tej otázke vnútorného tlaku. Vnútorný tlak je podľa môjho názoru vždy všeobecným výsledkom vonkajšieho tlaku. Tlak verejnosti na rýchlosť konania, vykonateľnosť súdnych rozhodnutí. Potom je na zodpovedných, teda na

predsedoch súdov, akú formu prenesenia vonkajších tlakov do vnútra zvolia. Volajú po zrýchlení súdneho konania. Tu by sme možno mohli diskutovať o tom, či je vhodnejšia forma represie alebo diskusií. Ale som toho názoru, že systém taký aký je, je v podstate dobrý. Ak predseda súdu zvolí formu disciplinárneho konania, je tu disciplinárny senát, dokonca dvojinštančnosť, kde sa ten sudca môže brániť, o čom svedčia aj výsledky doterajších konaní, či už za predchádzajúceho ministra, alebo terajšieho vedenia, kde v nejednom prípade bol sudca oslobodený. Problém vidím aj v tom, že ešte pred skončením disciplinárneho konania, tak ako je to aj v týchto prípadoch konkrétnych, sa tieto veci medializujú a prechádzajú až do osobných útokov. Pokiaľ ide aj o pozastavenie funkcie, jednoznačne to vyplýva zo zákona a v prípade, keď je navrhnutý najvyšší trest, Súdna rada ani nemá inú možnosť v rámci kompetencií, len ako preskúmať po formálnej stránke to rozhodnutie.

Pokiaľ ide o rozvrh práce, čo tu bol prezentovaný, 30 vecí, pri každom súde je sudcovská rada, na ktorú sa môže sudca vždy obrátiť, ak má podozrenie, že mu je vec pridelená v rozpore s rozvrhom práce. Sudcovská rada má síce poradnú právomoc, ale na druhej strane je v jej kompetencii, pokiaľ ju predseda súdu dlhodobo nerešpektuje, navrhnúť aj odvolanie predsedu súdu z funkcie, čiže zákonná úprava je dostatočná. Tieto veci prakticky nespádajú do kompetencií Súdnej rady, ale jednotliví sudcovia by sa mali v prvom rade obrátiť na sudcovské rady na svojich konkrétnych súdoch.“

P. predseda – „Pán prezident Woratsch, ja už som hovoril aj pri našom osobnom stretnutí, teda, že si Vás vysoko vážim ako dlhoročného bojovníka proti politicky výkonnej moci a zažili ste sám problémy doma, a preto ste aj taký citlivý na tieto veci, čo je úplne pochopiteľné. Len chcem povedať, že táto skupina sudcov, to je zasa môj názor, keby cítila tlak výkonnej moci na súdnu moc, tak by reagovala inak, poviem Vám kedy. Keď pán Lipšic prijal zákon o osobnej zodpovednosti sudcu svojím majetkom a zaviedol 69 disciplinárnych stíhaní, a z toho 80% skončilo v koši, ale robil aj niečo iné. Robil aj tlačové konferencie v živých kauzách, kde prezentoval tak a tak má byť rozhodnuté, lebo podľa jeho názoru je to tak a tak, podľa zákona a robil tlačové konferencie o tom, ako je možné, že sudca pustil niekoho z väzby. Toto bolo zastrašovanie sudcov, že keď nerozhodnete tak, ako ja som vyslovil, tak Vás budem disciplinárne stíhať. To sa reálne stalo. Preto sa pýtam, kde tá skupina 21 vtedy bola?

Vážení kolegovia, ešte jeden moment, za minulej vlády 8-ročného pôsobenia politickej strany, ktorá mala ministrov na vnútre a na spravodlivosti, Palko, Lipšic dennodenne viedli boj proti korupcii cestou médií a zastrašovania a za tým účelom, pán

prezident, policajti mali voľný vstup do budov súdov. Zatiaľ iba ja som sa ospravedlnil sudcovi Lipovskému, predsedovi trestného senátu Najvyššieho súdu, ktorému vtrhli policajti do kancelárie a robili mu tam domovú prehliadku len na podklade propagovaného boja proti korupcii, že zločinec mu dal nejakých 500 Sk. Kde boli títo sudcovia, keď nášho kolegu predsedu súdu, Precechtela, hoci mu urobili osobnú prehliadku na chodbe v budove okresného súdu pred verejnosťou a nenašli ani korunu, vliekli z Levíc do Bratislavy skoro holého a potom ho vysadili v Bratislave? Kde boli títo kolegovia, keď ja som v kancelárii ako predseda trestného senátu študoval spis a vtrhli mi do kancelárie dvaja tajní? Pritom moja manželka alebo syn, keď sa chceli dostať do budovy súdu, tak sa museli na vrátnici ohlásiť. Kde boli títo sudcovia 21, keď po budove Najvyššieho súdu chodili policajti? Tu sa spýtajte aj kolegyni z obchodného kolégia, kde chodili po obchodných kanceláriách a vstupovali do spisov. Viete, čo som pán prezident prvé urobil, keď som sa stal ministrom? Dal som zákaz celej justičnej strážu na celom Slovensku, že nesmie vpustiť do budovy súdu ani jedného policajta, lebo je tam justičná stráž. A policajt mohol vstúpiť do budovy iba so súhlasom predsedu okresného, prípadne krajského, prípadne Najvyššieho súdu alebo ministra spravodlivosti. Doteraz to platí. Čiže chcem pán prezident povedať, že vtedy bol skutočný strach v justícii. To bola doba temna porovnateľná s 50. rokmi. A toto bolo za prechádzajúceho obdobia ôsmich rokov, kedy títo dvadsaťjednotkári kolaborovali a spolupracovali s Lipšicom na tvorbe zákona o zodpovednosti sudcu svojim osobným majetkom za spôsob rozhodnutia. A už pán prezident, nehovorím nič.“

Woratsch: „Ja sa ohlásim vopred, teda.“

P. predseda – „Ináč chcem povedať, že na tejto kauze som potom vysúdil milión korún.

Vážený pán prezident, jeden, druhý, vážení vzácní hostia, pokiaľ by ste mali ešte otázky, tak by sme zodpovedali, pokiaľ nie, dovoľm si Vás pozvať na obed a podať Vám menší darček. Ďakujeme, že ste nás navštívili na Slovensku. Pán prezident Woratsch, ten už má viaceré publikácie o Slovensku, ale táto je najnovšia.“

Na ďalšej časti rokovania nebol prítomný JUDr. Daniel Hudák.

2. Návrh predsedu Krajského súdu v Košiciach na preloženie sudcov na súd vyššieho stupňa (1 Ksr 148/2010)

Členovia Súdnej rady po prerokovaní návrhu predsedu Krajského súdu v Košiciach na preloženie sudcov na súd vyššieho stupňa hlasovali nasledovne:

Hlasovanie: JUDr. Martin Michalanský

Za: 15

Proti: 0

Zdržali sa: 0

Neprítomní: 3

Hlasovanie: Mgr. Dana Ferková

Za: 15

Proti: 0

Zdržali sa: 0

Neprítomní: 3

Hlasovanie: JUDr. Pavol Tkáč

Za: 15

Proti: 0

Zdržali sa: 0

Neprítomní: 3

Uznesenie č. 825

Súdna rada Slovenskej republiky prekladá na výkon funkcie sudcu na Krajský súd v Košiciach nasledovných sudcov:

- JUDr. Martin Michalanský, sudca Okresného súdu Košice I,
- Mgr. Dana Ferková, sudkyňa Okresného súdu Košice II,
- JUDr. Pavol Tkáč, sudca Okresného súdu Michalovce s účinnosťou od 1. septembra 2010.

3. Žiadosť JUDr. Veroniky Poláčkovej o preloženie na Krajský súd v Žiline (1 Ksr 140/2010)

Členovia Súdnej rady po prerokovaní žiadosti JUDr. Veroniky Poláčkovej o preloženie na Krajský súd v Žiline, hlasovali nasledovne:

Hlasovanie: JUDr. Veronika Poláčková

Za: 15

Proti: 0

Zdržali sa: 0
Neprítomní: 3

Uznesenie č. 826

Súdna rada Slovenskej republiky prekladá JUDr. Veroniku Poláčkovú, sudkyňu Krajského súdu v Bratislave na výkon funkcie sudcu na Krajský súd v Žiline s účinnosťou od 1. septembra 2010.

4. Žiadosť Mgr. Anny Vargovej o preloženie na Okresný súd Košice I (1 Ksr 147/2010)

Členovia Súdnej rady po prerokovaní žiadosti Mgr. Anny Vargovej o preloženie na Okresný súd Košice I, hlasovali nasledovne:

Hlasovanie: Mgr. Anna Vargová
Za: 0
Proti: 15
Zdržali sa: 0
Neprítomní: 3

Uznesenie č. 827

Súdna rada Slovenskej republiky neprekladá Mgr. Annu Vargovú, sudkyňu Okresného súdu v Prešove výkon funkcie sudcu na Okresný súd Košice I, pretože zo stanoviska Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky vyplýva, že na Okresnom súde Košice I nie je voľné miesto sudcu.

5. Žiadosť predsedníčky Krajského súdu v Bratislave na dočasné pridelenie Mgr. Mariána Degmu, sudcu Okresného súdu Bratislava III, na výkon funkcie sudcu na Krajský súd v Bratislave (1 Ksr 154/2010)

Členovia Súdnej rady po prerokovaní žiadosti predsedníčky Krajského súdu v Bratislave na dočasné pridelenie Mgr. Mariána Degmu, sudcu Okresného súdu Bratislava III, na výkon funkcie sudcu na Krajský súd v Bratislave, hlasovali nasledovne:

Hlasovanie: Mgr. Marián Degma
Za: 15
Proti: 0
Zdržali sa: 0
Neprítomní: 3

Uznesenie č. 828

Súdna rada Slovenskej republiky dočasne prideliť Mgr. Mariána Degmu, sudcu Okresného súdu Bratislava III, na výkon funkcie sudcu na Krajský súd v Bratislave na obdobie od 15. mája 2010 do 14. novembra 2010.

6. Návrh predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na dočasné pridelenie JUDr. Ley Márie Stovičkovej, sudkyne Krajského súdu v Trnave, na výkon funkcie sudcu na Najvyšší súd Slovenskej republiky (1 Ksr 160/2010)

Členovia Súdnej rady po prerokovaní návrhu predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na dočasné pridelenie JUDr. Ley Márie Stovičkovej, sudkyne Krajského súdu v Trnave, na výkon funkcie sudcu na Najvyšší súd Slovenskej republiky hlasovali nasledovne:

Hlasovanie:

Za: 15

Proti: 0

Zdržali sa: 0

Neprítomní: 3

Uznesenie č. 829

Súdna rada Slovenskej republiky dočasne prideluje JUDr. Leu Máriu Stovičkovú, sudkyňu Krajského súdu v Trnave, na výkon funkcie sudcu na Najvyšší súd Slovenskej republiky na dobu od 1. júla 2010 do 31. decembra 2010.

7. Návrh predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na dočasné pridelenie JUDr. Ayše Erenovej, sudkyne Krajského súdu v Bratislave, na výkon funkcie sudcu na Najvyšší súd Slovenskej republiky (1 Ksr 162/2010)

Členovia Súdnej rady po prerokovaní návrhu predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na dočasné pridelenie JUDr. Ayše Erenovej, sudkyne Krajského súdu v Bratislave, na výkon funkcie sudcu na Najvyšší súd Slovenskej republiky hlasovali nasledovne:

Hlasovanie:

Za: 15

Proti: 0

Zdržali sa: 0

Neprítomní: 3

Uznesenie č. 830

Súdna rada Slovenskej republiky dočasne prideluje JUDr. Ayše Erenovú, sudkyňu Krajského súdu v Bratislave, na výkon funkcie sudcu na Najvyšší súd Slovenskej republiky na dobu od 1. júla 2010 do 31. decembra 2010.

8. Žiadosť predsedu Krajského súdu v Prešove na vymenovanie člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie troch voľných štátnozamestnaneckých miest vo funkcii odborný radca – justičný čakateľ (1 Ksr 143/2010)

Členovia Súdnej rady po prerokovaní žiadosti predsedu Krajského súdu v Prešove na vymenovanie člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie troch voľných

štátnozamestnaneckých miest vo funkcii odborný radca – justičný čakateľ hlasovali nasledovne:

Hlasovanie: JUDr. Viliam Dohňanský

Za: 14

Proti: 0

Zdržali sa: 1

Neprítomní: 3

Uznesenie č. 831

Súdna rada Slovenskej republiky schvaľuje za člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie troch voľných štátnozamestnaneckých miest vo funkcii odborný radca – justičný čakateľ JUDr. Viliama Dohňanského.

9. Žiadosť predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na vymenovanie člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie jedného voľného miesta sudcu trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (1 Ksr 135/2010)

Členovia Súdnej rady po prerokovaní žiadosti predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na vymenovanie člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie jedného voľného miesta sudcu trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky hlasovali nasledovne:

Hlasovanie: JUDr. Igor Burger

Za: 14

Proti: 0

Zdržali sa: 1

Neprítomní: 3

Uznesenie č. 832

Súdna rada Slovenskej republiky schvaľuje za člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie jedného voľného miesta sudcu trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky JUDr. Igora Burgera.

10. Žiadosť predsedu Najvyššieho súdu na vymenovanie člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie dvoch funkčných miest predsedov senátov správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (1 ksr 132/2010)

Členovia Súdnej rady po prerokovaní žiadosti predsedu Najvyššieho súdu na vymenovanie člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie dvoch funkčných miest predsedov senátov správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky hlasovali nasledovne:

Hlasovanie: JUDr. Ida Hanzelová

Za: 14

Proti: 0

Zdržali sa: 1

Neprítomní: 3

Uznesenie č. 833

Súdna rada Slovenskej republiky schvaľuje za člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie dvoch funkčných miest predsedov senátov správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky JUDr. Idu Hanzelovú.

11. Žiadosť predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na vymenovanie člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie jedného voľného miesta predsedu senátu občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (1 Ksr 163/2010)

Členovia Súdnej rady po prerokovaní žiadosti predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na vymenovanie člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie jedného voľného miesta predsedu senátu občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky hlasovali nasledovne:

Hlasovanie: JUDr. Jana Bajánková

Za: 14

Proti: 0

Zdržali sa: 1

Neprítomní: 3

Uznesenie č. 834

Súdna rada Slovenskej republiky schvaľuje za člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie jedného voľného miesta predsedu senátu občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky JUDr. Janu Bajánkovú.

12. Žiadosť predsedníčky Krajského súdu v Trnave na vymenovanie člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie jedného voľného miesta sudcu pre Krajský súd v Trnave (1 Ksr 151/2010)

Členovia Súdnej rady po prerokovaní žiadosti predsedníčky Krajského súdu v Trnave na vymenovanie člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie jedného voľného miesta sudcu pre Krajský súd v Trnave hlasovali nasledovne:

Hlasovanie: JUDr. Daniel Hudák

Za: 15

Proti: 0
Zdržali sa: 0
Neprítomní: 3

Uznesenie č. 835

Súdna rada Slovenskej republiky schvaľuje za člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie jedného voľného miesta sudcu pre Krajský súd v Trnave JUDr. Daniela Hudáka.

13. Žiadosť predsedníčky Krajského súdu v Trnave na vymenovanie člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie jedného voľného miesta sudcu pre Okresný súd Skalica (1 Ksr 155/2010)

Členovia Súdnej rady po prerokovaní žiadosti predsedníčky Krajského súdu v Trnave na vymenovanie člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie jedného voľného miesta sudcu pre Okresný súd Skalica hlasovali nasledovne:

Hlasovanie: JUDr. Richard Molnár
Za: 14
Proti: 0
Zdržali sa: 1
Neprítomní: 3

Uznesenie č. 836

Súdna rada Slovenskej republiky schvaľuje za člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie jedného voľného miesta sudcu pre Okresný súd Skalica JUDr. Richarda Molnára.

14. Žiadosť predsedníčky Krajského súdu v Trnave na vymenovanie člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie jedného voľného miesta sudcu pre Okresný súd Piešťany (1 Ksr 156/2010)

Členovia Súdne rady po prerokovaní žiadosti predsedníčky Krajského súdu v Trnave na vymenovanie člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie jedného voľného miesta sudcu pre Okresný súd Piešťany hlasovali nasledovne:

Hlasovanie: JUDr. Richard Molnár
Za: 14
Proti: 0
Zdržali sa: 1
Neprítomní: 3

Uznesenie č. 837

Súdna rada Slovenskej republiky schvaľuje za člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie jedného voľného miesta sudcu pre Okresný súd Piešťany JUDr. Richarda Molnára.

15. Žiadosť predsedu Krajského súdu v Žiline na vymenovanie člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie jedného voľného miesta sudcu pre Okresný súd Námestovo (1 Ksr 150/2010)

Členovia Súdnej rady po prerokovaní žiadosti predsedu Krajského súdu v Žiline na vymenovanie člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie jedného voľného miesta sudcu pre Okresný súd Námestovo hlasovali nasledovne:

Hlasovanie: JUDr. Daniel Hudák

Za: 15

Proti: 0

Zdržali sa: 0

Neprítomní: 3

Uznesenie č. 838

Súdna rada schvaľuje za člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie jedného voľného miesta sudcu pre Okresný súd Námestovo JUDr. Daniela Hudáka.

16. Žiadosť predsedníčky Krajského súdu v Bratislave na vymenovanie člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie jedného voľného miesta sudcu Okresného súdu Bratislava III a obsadenie dvoch voľných miest sudcov Okresného súdu Pezinok (1 Ksr 149/2010)

Členovia Súdnej rady po prerokovaní žiadosti predsedníčky Krajského súdu v Bratislave na vymenovanie člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie jedného voľného miesta sudcu Okresného súdu Bratislava III a obsadenie dvoch voľných miest sudcov Okresného súdu Pezinok hlasovali nasledovne:

Hlasovanie: JUDr. Helena Kožíková

Za: 14

Proti: 0

Zdržali sa: 1

Neprítomní: 3

Uznesenie č. 839

Súdna rada Slovenskej republiky schvaľuje za člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie jedného voľného miesta sudcu Okresného súdu Bratislava III a obsadenie dvoch voľných miest sudcov Okresného súdu Pezinok JUDr. Helenu Kožíkovú.

17. Žiadosť predsedníčky Krajského súdu v Bratislave na vymenovanie člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie jedného voľného miesta sudcu pre správne kolégium a dvoch voľných miest sudcov pre občianskoprávne kolégium Krajského súdu v Bratislave (1 Ksr 153/2010)

Členovia Súdnej rady po prerokovaní žiadosti predsedníčky Krajského súdu v Bratislave na vymenovanie člena výberovej komisie na výberové konanie na funkčný postup sudcov na súd vyššieho stupňa na obsadenie jedného voľného miesta sudcu pre správne kolégium a dvoch

voľných miest sudcov pre občianskoprávne kolégium Krajského súdu v Bratislave hlasovali nasledovne:

Hlasovanie: JUDr. Ida Hanzelová

Za: 14

Proti: 0

Zdržali sa: 1

Neprítomní: 3

Uznesenie č. 840

Súdna rada Slovenskej republiky schvaľuje za člena výberovej komisie na výberové konanie na funkčný postup sudcov na súd vyššieho stupňa na obsadenie jedného voľného miesta sudcu pre správne kolégium a dvoch voľných miest sudcov pre občianskoprávne kolégium Krajského súdu v Bratislave JUDr. Idu Hanzelovú.

18. Žiadosť predsedníčky Krajského súdu v Bratislave na vymenovanie člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie dvoch voľných štátnozamestnaneckých miest justičných čakateľov pre Krajský súd v Bratislave (1 Ksr 159/2010)

Členovia Súdnej rady po prerokovaní žiadosti predsedníčky Krajského súdu v Bratislave na vymenovanie člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie dvoch voľných štátnozamestnaneckých miest justičných čakateľov pre Krajský súd v Bratislave hlasovali nasledovne:

Hlasovanie: JUDr. Helena Kožíková

Za: 14

Proti: 0

Zdržali sa: 1

Neprítomní: 3

Uznesenie č. 841

Súdna rada Slovenskej republiky schvaľuje za člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie dvoch voľných štátnozamestnaneckých miest justičných čakateľov pre Krajský súd v Bratislave JUDr. Helenu Kožíkovú.

19. Žiadosť predsedu Krajského súdu v Trenčíne na vymenovanie člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie jedného voľného miesta sudcu občianskoprávneho kolégia na Krajskom súde v Trenčíne (1 Ksr 144/2010)

Členovia Súdnej rady po prerokovaní žiadosti predsedu Krajského súdu v Trenčíne na vymenovanie člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie jedného voľného miesta sudcu občianskoprávneho kolégia na Krajskom súde v Trenčíne hlasovali nasledovne:

Hlasovanie: JUDr. Jozef Janík

Za: 15
Proti: 0
Zdržali sa: 0
Neprítomní:

Uznesenie č. 842

Súdna rada Slovenskej republiky schvaľuje za člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie jedného voľného miesta sudcu občianskoprávneho kolégia na Krajskom súde v Trenčíne JUDr. Jozefa Janíka.

20. Žiadosť predsedníčky Krajského súdu v Nitre na vymenovanie člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie dvoch voľných miest sudcu pre Okresný súd Komárno (1 Ksr 165/2010)

Členovia Súdnej rady po prerokovaní žiadosti predsedníčky Krajského súdu v Nitre na vymenovanie člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie dvoch voľných miest sudcu pre Okresný súd Komárno hlasovali nasledovne:

Hlasovanie: JUDr. Mária Usačevová
Za: 15
Proti: 0
Zdržali sa: 1
Neprítomní: 2

Uznesenie č. 843

Súdna rada Slovenskej republiky schvaľuje za člena výberovej komisie na výberové konanie na obsadenie dvoch voľných miest sudcu pre Okresný súd Komárno JUDr. Máriu Usačevovú.

21. Žiadosť podpredsedníčky vlády a ministerky spravodlivosti o predloženie návrhov na ad hoc sudcov Slovenskej republiky do Európskeho súdu pre ľudské práva (1 Ksr 109/2010)

Členovia Súdnej rady po prerokovaní žiadosti podpredsedníčky vlády a ministerky spravodlivosti o predloženie návrhov na ad hoc sudcov Slovenskej republiky do Európskeho súdu pre ľudské práva, prijali nasledovné uznesenie:

Uznesenie č. 844

Súdna rada Slovenskej republiky ukladá predsedom okresných, krajských súdov a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, aby predložili návrhy na sudcov v zmysle ustanovenia zákona č. 185/2002 Z. z. o Súdnej rade Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a Ústavy Slovenskej republiky, podmienky podľa zákona a vyhlásiť prihláškové konanie.

Podľa okolností bude zvolané mimoriadne rokovanie súdnej rady pred 1. júnom 2010.

22. Návrh predsedu Krajského súdu Prešov na harmonogram vnútorných revízií a zameranie mimoriadnych revízií na súdoch prvého stupňa v obvode Krajského súdu Prešov (1 Ksr 158/2010)

Členovia Súdnej rady po prerokovaní návrhu predsedu Krajského súdu Prešov na harmonogram vnútorných revízií a zameranie mimoriadnych revízií na súdoch prvého stupňa v obvode Krajského súdu Prešov, hlasovali nasledovne:

Hlasovanie:

Za: 15

Proti: 0

Zdržali sa: 0

Nepřítomní: 3

Uznesenie č. 845

Súdna rada schvaľuje harmonogram vnútorných revízií a zameranie mimoriadnych revízií na súdoch prvého stupňa v obvode Krajského súdu Prešov.

23. Žiadosť predsedníčky sudcovskej rady Krajského súdu v Bratislave o výklad ustanovení zákona č. 757/2004 Z. z. - § 48 ods. 2 písm. e) a § 69 ods. 3, alinea druhá (1 Ksr 138/2010)

Členovia Súdnej rady po prerokovaní žiadosti predsedníčky sudcovskej rady Krajského súdu v Bratislave o výklad ustanovení, prijali nasledovné uznesenie:

Uznesenie č. 846

Súdna rada nemá zákonnú kompetenciu na zodpovedanie otázok, o ktoré bola požiadaná Sudcovskou radou Krajského súdu v Bratislave.

Na ďalšej časti rokovania neboli prítomní JUDr. Juraj Sopoliga a Doc. JUDr. Mária Bujňáková.

24. Žiadosť predsedníčky správneho kolégia Krajského súdu v Bratislave na vyjadrenie sa k listinám doručeným do súdneho spisu (1 Ksr 106/2010)

Členovia Súdnej rady po prerokovaní žiadosti predsedníčky správneho kolégia Krajského súdu v Bratislave na vyjadrenie sa k listinám doručeným do súdneho spisu, prijali nasledovné uznesenie:

Hlasovanie:

Za: 13

Proti: 0

Zdržali sa: 0

Nepřítomní: 5

Uznesenie č. 847

Súdna rada konštatuje, že materiál - vyjadrenie k žalobe JUDr. Róberta Urbana označené ako sp. zn. 1S 178/09 vedené na Krajskom súde v Bratislave je vyjadrením Súdnej rady, ktorá ho 12. januára 2010 prejednala a uložila predsedovi Súdnej rady zaslať ho do predmetného súdneho spisu.

25. Vyjadrenie JUDr. Marty Laukovej na zastavenie príplatku k nemocenským dávkam (1 Ksr 122/2010)

Členovia Súdnej rady po prerokovaní vyjadrenia JUDr. Marty Laukovej na zastavenie príplatku k nemocenským dávkam, hlasovali nasledovne:

Hlasovanie:

Za: 13

Proti: 0

Zdržali sa: 0

Nepřítomní: 5

Uznesenie č. 848

Súdna rada podľa § 93 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov na návrh predsedu Okresného súdu Bratislava I, z 8. apríla 2010 zastavuje vyplácanie príplatku k náhrade príjmu a príplatku k nemocenskému, sudkyňi JUDr. Marte Laukovej, bytom Röntgenova 20, Bratislava s účinnosťou od 4. mája 2010.

Rôzne:

26. Stanovisko komisie k podnetu Mgr. Ladislava Smolena

Členovia Súdnej rady po prerokovaní stanoviska komisie k podnetu Mgr. Ladislava Smolena prijali nasledovné uznesenie:

Uznesenie č. 849

Súdna rada Slovenskej republiky ukladá predsedovi Krajského súdu Prešov skompletizovať spis a zabezpečiť vyjadrenie JUDr. Tomašovského k sporu a následne komisia predloží návrh riešenia.

27. Návrh novely zákona č. 185/2002

Členovia Súdnej rady po prerokovaní návrhu novely o zmene zákona č. 185/2002 Z. z. o Súdnej rade a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov hlasovali nasledovne:

Hlasovanie:
Za: 13
Proti: 0
Zdržali sa: 0
Neprítomní: 5

Uznesenie č. 850

Súdna rada schvaľuje návrh novely o zmene zákona č. 185/2002 Z. z. o Súdnej rade a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov s tým, že tento bude predložený Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky na ďalší legislatívny postup.

28. Návrh na odvolanie JUDr. Štefana Martáka z funkcie sudcu (1 Ksr 164/2010)

Členovia Súdnej rady po prerokovaní návrhu na odvolanie JUDr. Štefana Martáka z funkcie sudcu, hlasovali nasledovne:

Hlasovanie:
Za: 13
Proti: 0
Zdržali sa: 0
Neprítomní: 5

Uznesenie č.851

Súdna rada Slovenskej republiky podľa § 145 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a § 18 ods. 1 písm. a) Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príslušných a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov predkladá prezidentovi Slovenskej republiky návrh na odvolanie JUDr. Štefana Martáka, sudcu Okresného súdu v Čadci, z funkcie sudcu na základe právoplatného rozsudku Špeciálneho súdu v Pezinku z 3. apríla 2009, sp. zn. Pk – 1T/29/2007 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. apríla 2010, sp. zn. 1 Toš 8/2009.

29. Podnet p. Mikuláša Buraľa – vyjadrenie k uzneseniu Okresného súdu Prešov s návrhom na prijatie patričného opatrenia na nápravu vecí (Ssr 16/2010)

Súdna rada berie na vedomie podnet p. Mikuláša Buraľa adresovaného Okresnému súdu v Prešove.

30. Informácia tajomníka ESEP k sekundmentom sudcov/právnikov z ČŠ RE (1 Ksr 166/2010)

Kancelária Súdnej rady zašle informáciu predsedom okresných a krajských súdov na vyjadrenie v lehote jedného mesiaca.

31. Informácia o prijatých opatreniach k výsledkom revízie na Okresnom súde vo Zvolene (1 Ksr 448/2009)

Súdna rada berie na vedomie informáciu o opatreniach prijatých k výsledkom revízie na Okresnom súde vo Zvolene.

32. Prehľad o počte sudcov v Slovenskej republike

Súdna rada berie na vedomie prehľad o počte sudcov v Slovenskej republike.

33. Sťažnosť, AA Advokátska kancelária

Členovia Súdnej rada po prerokovaní sťažnosti AA Advokátskej kancelárie hlasovali nasledovne:

Hlasovanie:

Za: 14

Proti: 0

Zdržali sa: 0

Nepřítomní: 4

Uznesenie č. 852

Súdna rada Slovenskej republiky podanie odstupuje predsedníčke Krajského súdu v Bratislave s tým, že podá správu, viažucu sa k analýze a časovej chronológii jednotlivých úkonov predmetných spisov v konaniach a zašle opatrenia, ktoré boli prijaté k skončeniu súdnych sporov a k začatiu disciplinárnych konaní v lehote jedného mesiaca.

34. Prerokovanie Správy o výsledkoch revízie na Okresnom súde Spišská Nová Ves

Tento bod programu sa odkladá na budúce zasadnutie Súdnej rady.

Zapísala:

Overovateľ: JUDr. Helena Kožíková